

Anliggender, — en Titel, som i Parenthes bemærket, er ligesaa omfattende som den, der findes over Forordningen af 24de October 1837, der overskrives: Anordning angaaende Kjøbstadernes oeconomicke Bestyrelse — og man saa seer, at den første Paragraph i dette Lovudkast lyder saaledes: „Allerhøjeste Stadsfæstelse paa Valget af de Mænd, som bestikkes til borgerlige Raadmænd, udføres ikke for Fremtiden“. Det er dog en løstelig § 1 i en Lov, der har en saadan Titel. Men jeg vil vende tilbage til en Bemærkning, der blev gjort af et æret Medlem fra Bornholm (Dam) for et Dieblit siden. Jeg troede, at han, da han kom ind paa denne Side af Sagen, vilde have gjort det saaledes, at jeg kunde have frasøbet Ordet, men jeg finder mig dog foranlediget til at tilføie nogle Bemærkninger til, hvad han ansøgte. Det er ingenlunde vigtigt, at Lovgivningen affattes saaledes, at den er nogenlunde fuldstændig, og denne Forbring maa navnlig stilles til Love, som skulle gives i Hænderne paa og udføres af Rægmænd, som ikke ere Jurister. Naar man nu tager en Communallov, saa troer jeg, at Ingen kan nægte, at netop en saadan henhører til dem, med Hensyn til hvilke den af mig nævnte Forbring fremfor Alt maa stilles. De Kjøbstadindbyggere eller Kjøbstadborgerrepræsentanter, der blandt Andet skulle bestyrelse sig med dette Anliggende, maae søge deres Vejledning fra flere forskjellige Love; afsæet ganske fra Loven af 11te Februar 1863 om den communale Bestatning, skulle de ogsaa have at gjøre med Anordningen af 24de October 1837, Lovene af 31te Marts 1860 og af 23de Januar 1862 samt med den eventuelle nye Lov, dersom den kommer istand i Overensstemmelse med Lovudkastet. Dette sik endda at være, dersom disse Love hver for sig omfatte afsluttede Dele af det hele Communalvæsen, saa at man, naar man vilde see, hvad der var gjældende Lov med Hensyn til een Deel, og een Lov, og naar man vilde see, hvad der var gjældende Lov med Hensyn til en anden

Deel, tog en anden Lov. Men saaledes forholder det sig slet ikke; disse Love gribe for en væsentlig Deel ind i hinanden, saa at den, der vil stasse sig et Overblik over, hvad der er gjældende Lov, er nødt til at have flere, ja tildeels alle disse Love ved Siden af hinanden, og det kan endog saa være tvivlsomt, hvor Meget af de af mig nævnte Love der fremdeles skal vedblive at være gjældende. Jeg finder mig foranlediget til at fremhæve dette, fordi det klart fremgaaer af de Foredrag, der ere holdte idag af det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgfreds (Hage) og den ærede Indenrigsminister, at der virkelig er Uklarhed tilstede om, hvor Meget der skal gjælde for Fremtiden af Anordningen af 24de October 1837. Vil man tage Loven af 31te Marts 1860 for sig, vil man see, at den næstsidste Paragraph udtaler, at de Bestemmelser i Anordningen af 24de October 1837, som ikke ere forandrede ved senere Lovbestemmelser, blive fremdeles gjældende; forsaavidt de ikke staae i Strid med denne Lov. Den ene af de større nyere Love, nemlig den, som handler om Sammensætningen af Borgerrepræsentanterne, henviser altsaa udtrykkelig til Anordningen af 24de October 1837 som den Lov, der fremdeles vedbliver at være den egentlige Hovedlov, hvortil de senere Bestemmelser knytte sig. Loven af 23de Januar 1862 siger selv, at den vil forandre to Paragrapher i Anordningen af 24de October 1837, nemlig §§ 17 og 18 angaaende det indbyrdes Forhold mellem Magistraten og Borgerrepræsentationen. Det Lovudkast, som her foreligger os, siger Intet om sit Forhold til Anordningen af 24de October 1837, men efter almindelige Fortolkningsregler maa man komme til det Resultat, at ogsaa denne Lov vil slutte sig til Anordningen af 24de October 1837. Jeg mener imidlertid, at naar man vil gjenneengaae dette Lovudkast, vil man komme til det Resultat, at der er forskjellige Bestemmelser deri, med Hensyn til hvilke der kunde opkastes Tvivl om, hvorvidt det er Meningen med dem at forandre Noget i hiin Anordning,